

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань інтеграції України з Європейським Союзом

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-34-42, факс: 255-33-13, e-mail: comeuroint@v.rada.gov.ua

ВИСНОВОК

Комітету Верховної Ради України з питань інтеграції України з Європейським Союзом щодо проєкту Закону України «Про запобігання, зменшення та контроль промислового забруднення» (реєстр. № 4167-1 від 13.10.2020 р., н.д. О.Марусяк та інші)¹

1. Загальна характеристика законопроєкту.

Проєкт Закону є альтернативним до законопроєкту реєстр. № 4167 від 29.09.2020 р., який поданий Кабінетом Міністрів України, а його метою, згідно з пояснювальною запискою, є встановлення правових та організаційних засад запобігання, зменшення, контролю та усунення забруднення, що виникає в результаті промислової діяльності, для забезпечення високого рівня захисту довкілля шляхом впровадження інтегрованого дозволу, визначення видів діяльності, які вимагають інтегрованого дозволу, вимог щодо застосування найкращих доступних технологій та методів управління, моніторингу викидів та контролю суб'єктів господарювання, які отримали інтегрований дозвіл.

2. Належність законопроєкту за предметом правового регулювання до сфери дії права Європейського Союзу.

Предмет правового регулювання законопроєкту охоплюється положеннями Глави 6 «Навколишнє середовище» Розділу V «Економічне та галузеве співробітництво» Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).

Правовідносини, які є предметом правового регулювання законопроєкту, в Європейському Союзі регулюються *Директивою 2010/75/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 листопада 2010 року про промислові викиди (інтегроване запобігання і контроль забруднень)* (Official Journal L 334, 17.12.2010, р. 17–119) (далі – Директива 2010/75/ЄС).

3. Відповідність законопроєкту праву ЄС.

За результатами правового аналізу проєкту Закону щодо його відповідності *aquis* ЄС та Угоді про асоціацію слід зазначити таке.

---

¹ Комітет розглянув проєкт Закону на своєму засіданні 9 грудня 2020 року (протокол № 56) відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України.

У статті 361 Угоди про асоціацію передбачено, що співробітництво з питань охорони навколишнього середовища має на меті збереження, захист, поліпшення і відтворення якості навколишнього середовища, захист громадського здоров'я, розсудливе та раціональне використання природних ресурсів та заохочення заходів на міжнародному рівні, спрямованих на вирішення регіональних і глобальних проблем навколишнього середовища, серед іншого, у таких сферах як якість атмосферного повітря, якість води, промислове забруднення і промислові загрози.

Згідно зі статтею 365 Угоди про асоціацію співробітництво охоплює, зокрема, такі цілі як розвиток галузевих стратегій в галузях покращення якості повітря, якості води, промислове забруднення та промислові аварії.

У статті 363 Угоди про асоціацію зазначено, що поступове наближення законодавства України до права та політики ЄС у сфері охорони навколишнього природного середовища здійснюється відповідно до Додатка ХХХ до цієї Угоди, згідно із яким Україна зобов'язалась імплементувати положення Директиви 2010/75/ЄС.

Необхідно зауважити, що значна частина положень проєкту Закону, є аналогічними за змістом з відповідними положеннями законопроєкту за реєстр. № 4167, тому застереження, які викладені у висновку Комітету до законопроєкту за реєстр. № 4167, є актуальними і для аналогічних положень цього проєкту Закону. Втім, між згаданими законопроєктами наявні концептуальні відмінності.

Так, в частині понятійного апарату слід зазначити, що Директива 2010/75/ЄС розмежовує поняття «викид», «забруднення», «гранично допустимий викид». Проте, у законопроєкті відсутні визначення термінів «викид», «гранично допустимий викид», натомість надається визначення терміну «гранично допустиме забруднення», а у частині 2 статті 1 зазначається, що «для цілей цього Закону термін «гранично допустиме забруднення» включає гранично допустимий викид у значенні, наведеному у Законі України «Про охорону атмосферного повітря» та гранично допустимий скид у значенні, наведеному у Водному кодексі України». У зв'язку з цим необхідно наголосити, що ототожнення понять «викид» та «забруднення» порушує концепцію впровадження інтегрованого дозволу відповідно до положень Директиви 2010/75/ЄС.

Частиною 1 статті 26 законопроєкту передбачається відтермінування запровадження його норм до набрання чинності Законом України «Про затвердження висновків найкращих доступних технологій та методів управління». У зв'язку з цим необхідно звернути увагу на те, що висновки найкращих доступних технологій та методів управління (далі – НДТМ) є документами технічного характеру (наприклад, у Європейському Союзі наразі чинними є понад 20 затверджених висновків НДТМ). Отже, на практиці це призведе до необхідності ухвалення та в подальшому регулярного перегляду Верховною Радою України значного обсягу нормативно-правових актів, які містять велику кількість технічних норм.

Також у проекті Закону відсутні положення про контроль промислового забруднення, що не відповідає цілям Директиви 2010/75/ЄС та не узгоджується із назвою проекту Закону та його преамбулою.

Положеннями статті 15 проекту Закону передбачено можливість встановлення менш жорстких нормативів гранично допустимого забруднення, ніж визначені у висновках НДТМ. При цьому такий відступ надається на 15 років з дня видачі інтегрованого дозволу. Проте, таке положення не узгоджується із підходом, передбаченим Директивою 2010/75/ЄС, відповідно до якого строк відступу визначається в залежності від виду діяльності оператора установки. Так, зокрема, компетентний орган може надати відступ на строк максимум 6 місяців від зобов'язання відповідати значенням гранично допустимих викидів діоксиду сірки для установки згоряння (*частина 5 статті 30 Директиви 2010/75/ЄС*); для здійснення випробувань та використання нововиниклих технік на сумарний строк, що не перевищує 9 місяців, за умови що після закінчення зазначеного періоду або зупиняють використання техніки, або в результаті діяльності досягають, принаймні, рівнів викидів, пов'язаних із найкращими доступними техніками (*частина 5 статті 15 Директиви 2010/75/ЄС*) тощо. Максимальний період відступу, визначений у *статті 33 Директиви 2010/75/ЄС*, становить 8 років – перехідний період для установок згоряння на визначених умовах.

Враховуючи все вищевикладене, проект Закону не відповідає зобов'язанням України відповідно до Угоди про асоціацію та положенням *Директиви 2010/75/ЄС*.

4. Висновок Комітету з питань інтеграції України з Європейським Союзом.

Проект Закону **не відповідає** зобов'язанням України відповідно до Угоди про асоціацію та положенням *Директиви 2010/75/ЄС*.

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Климпуш-Цинцадзе Іванна Орестівна

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000EED52E0081548200

Дійсний до: 12.03.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-20/10-2020/238988 від 14.12.2020

287717